

Knjiga proroka Daniela – sto devedeset i devet

Politički pad i proročanska sudbina: kraj Demokratske i Republikanske stranke u kontekstu biblijskog proročanstva

Jeff Pippenger

2024-05-03

Utvrđujemo završetak Demokratske i Republikanske stranke u povijesti zemaljske zvijeri. Zemaljska zvijer iz Otkrivenja trinaest podijeljena je na Republikansku i Demokratsku stranku, koje se bore unutar proročke povijesti republikanskog roga. Rogovi su simboli sila, i oba roga unutar vlastite proročke povijesti sadrže mikrosvijetove svojega proročkog odnosa. Za republikanski rog taj je mikrosvijet prikazan kroz dvije glavne političke stranke koje prožimaju povijest Sjedinjenih Država. Sjedinjene Države jedno su od nekolicine kraljevstava prepoznatih u proročkoj povijesti koja su sastavljena od dviju sila. Svi prethodni narodi biblijskog proroštva koji su predstavljani s dvije sile predočuju Sjedinjene Države. Medo-perzijsko Carstvo, Francuska (Sodoma i Egipat) te Izrael sa svojim sjevernim i južnim kraljevstvima svi pridonose proročkim obilježjima Sjedinjenih Država.

Medo-perzijsko carstvo u osmom poglavlju Daniela imalo je dva roga, a posljednji rog (Perzija) izrastao je viši. Taj smo element prepoznali utvrđujući da je Demokratska stranka ušla u povijest prije Republikanske stranke, pa će stoga Republikanska stranka na koncu biti posljednja od tih dviju stranaka. Prvi republikanski predsjednik pojavio se u povijesti kao odgovor na ropski nastrojeno stajalište Demokratske stranke, a prvi republikanski predsjednik proglasio je Proglas o emancipaciji 1863. godine, što je bilo usred Američkoga građanskog rata i godine pobune za laodicejsku Crkvu adventista sedmoga dana.

Posljednji republikanski predsjednik prikazan je kao predlika prvoga republikanskog predsjednika, pa će stoga posljednji predsjednik ući u povijest usred građanskoga rata između demokratske pro-robotovlasničke stranke i njegove republikanske proturobotovlasničke stranke. Ropstvo koje promiče Demokratska stranka posljednjih dana jest globalno ropstvo. Kao i u slučaju prvoga republikanskog predsjednika, posljednjega republikanskog predsjednika pro-robotovlasnička će stranka ubiti, kao što je Trump bio politički ubijen na ukradenim izborima 2020. Kao šesti predsjednik od vremena svršetka 1989. godine, Trump bi bio najbogatiji predsjednik i uzburkao bi globaliste ne samo Sjedinjenih Američkih Država nego i cijeloga svijeta. Stoga je njegovom objavom kandidature za predsjednika 2015. godine započeo politički građanski rat između Demokratske stranke pro-robotovlasničkih globalista i proturobotovlasničke Republikanske stranke.

U ispunjenju jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, Trump je bio politički ubijen na namještenim izborima 2020. godine, i Demokratska se stranka počela radovati na ulici, sve dok nije postalo očito da će se 2022. Trump ponovno kandidirati za predsjednika. Tada je velik strah obuzeo globaliste, u ispunjenju jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, i njihovo se ratovanje pojačalo. Svjedočanstvo medo-perzijskih rogova pokazuje da će posljednji rog koji ustane (Republikanska stranka) ustati posljednji i uzdići se više. Posljednji republikanski predsjednik nadvladat će

Demokratsku stranku.

Izbori 2024. označavaju kraj Demokratske stranke, jer oni više nikada neće imati drugu priliku kandidirati predsjedničkog kandidata prije nego što nedjeljni zakon okonča proročansku povijest zvijeri iz zemlje. Pri nedjeljnom zakonu i Republikanska stranka također prestaje postojati. Demokratska stranka završava na izborima 2024., a Republikanska stranka završava pri nedjeljnom zakonu. Nedjeljni zakon, budući da je kraj šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva, bio je predložen početkom zvijeri iz zemlje 1798. godine. Primarno proročko obilježje zvijeri iz zemlje jest njezino „govorenje“. Godine 1798. Sjedinjene Države donijele su Zakone o strancima i pobuni, koji stoga predstavljaju pralik nedjeljnoga zakona, kada Sjedinjene Države govore kao zmaj.

Od 1776. do 1798. Sjedinjene Države, premda još nisu bile šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva, predstavljaju tri putokaza govorenja Sjedinjenih Država. To je razdoblje dovelo do početka vladavine zvijeri iz zemlje kao šestoga kraljevstva biblijskog proročanstva te stoga predstavlja razdoblje koje vodi završetku vladavine zvijeri iz zemlje kao šestoga kraljevstva. Deklaracija o neovisnosti iz 1776., nakon koje slijede Ustav iz 1789. i Zakon o strancima i pobuni iz 1798., predstavljaju tri putokaza u povijesti koja vodi završetku zvijeri iz zemlje kao šestoga kraljevstva pri nedjeljnom zakonu. Ispunjenje tih triju putokaza prikazano je različito unutar povijesti i Demokratske i Republikanske stranke.

Patriotski zakon iz 2001. označava početak uklanjanja neovisnosti građanima Sjedinjenih Država, a bio je predložen proglasom koji su istinski rodoljubi američke povijesti donijeli Deklaracijom o neovisnosti. Oznaka puta Patriotskog zakona prva je od triju oznaka puta i za Republikansku i za Demokratsku stranku.

Demokratska stranka završava na izborima 2024. godine, što uvodi Trumpove izvršne uredbe koje su bile predložene Zakonima o strancima i pobuni. Izvršne uredbe koje Trump potom donosi nisu zakon o nedjelji, ali jesu slika govorenja kao zmaj, jer će ih Trump uporabiti dok ispunjava prepoznavanje sestre White da će se u posljednjim danima pojaviti „aktivni despotizam“. Despotizam je riječ koja označuje diktaturu, a ona se ostvaruje izvršnim uredbama koje su predložene u Zakonima o strancima i pobuni. Kada Trump provede svoje izvršne uredbe, doći će do preokreta Pelosiinih suđenja koja su obilježila neuspjelo Bidenovo predsjedništvo.

Vremensko razdoblje koje označuje svršetak Demokratske i Republikanske stranke nosi pečat Alfe i Omega, jer početak svakoga razdoblja predstavlja svršetak. Iz toga razloga, prvi waymark za Demokratsku stranku jest Patriot Act iz 2001., a drugi waymark jesu Pelosi suđenja koja su započela 2021. Ta suđenja predstavljaju potpuno odbacivanje Ustava iz 1789. Pelosi suđenja predstavljaju srednji waymark u liniji Demokratske stranke, što je bilo predloženo kada je Ustav ratificiralo trinaest kolonija, trinaest godina nakon 1776. Pelosi suđenja predstavljaju pobunu protiv Ustava i bila su predložena 1789. Treći waymark za demokratsku liniju jest mjesto na kojemu ona završava kao politička stranka.

One završavaju na izborima 2024., a kada inauguracija 2025. bude dovršena, drugi niz Pelosiinih kušnji bit će prouzročen izvršnim uredbama koje su bile predložene Zakonima o strancima i pobuni.

Stoga je treća waymark za Demokratsku stranku Zakon o strancima i pobuni iz 1798. godine. Razdoblje koje predstavlja kraj Demokratske stranke započinje izborima, inauguracijom i uvođenjem sotonskoga političkog pravnog progona, a završava izborima, inauguracijom i uvođenjem sotonskoga političkog pravnog progona.

Za Republikansku stranku prva putna oznaka jest Patriot Act iz 2001., predložen Deklaracijom o neovisnosti iz 1776. Druga putna oznaka nije ista kao što je bila druga putna oznaka za Demokratsku stranku. Druga putna oznaka, predstavljena Ustavom iz 1789. za demokrate, bila su prva suđenja Pelosi, ali druga putna oznaka za republikance, predstavljena Ustavom iz 1789., jest Zakon o strancima i pobuni, koji se ispunjava kada se drugo Trumpovo stupanje na dužnost dovrši 2025. godine. Kako Zakon o strancima i pobuni iz 1798. može predstavljati Ustav iz 1789.?

Pri drugoj Trumpovoj inauguraciji njegove izvršne uredbe, koje su predložene Zakonima o strancima i pobuni iz 1798., pokreću ne samo drugi niz Pelosijinih suđenja, nego ti akti također pokreću i oblikovanje slike zvijeri. Razdoblje oblikovanja slike zvijeri započinje i završava govorom poput zmaja. Govor na početku toga razdoblja predstavlja uspostavljanje kraljevskih ovlasti koje su prikazane kao diktatura, ili kako to sestra White naziva, „despotizam”. Govor zmaja na kraju razdoblja oblikovanja slike zvijeri označava uspostavu vlasti religijskih sila nad političkim silama.

Deklaracija neovisnosti bila je objava protiv tiranije i političke vlasti europskih kraljeva i vjerske vlasti Rimske crkve. Razdoblje oblikovanja slike Zvijeri jest ono u kojemu se te dvije pokvarene sile stapaju zajedno, pri čemu je vjerska vlast ta koja upravlja tim odnosom. U oblikovanju, odnosno u stapanju tih dviju sila, vjerska vlast pojavljuje se posljednja i viša je. Stoga početak toga razdoblja predstavlja završetak razdoblja. Zakoni o strancima i pobuni iz 1798. predstavljaju kraj Demokratske stranke i njezin su treći putokaz, ali istodobno predstavljaju drugi putokaz u završnom razdoblju Republikanske stranke. Treći putokaz za Republikansku stranku jest nametanje svetkovanja nedjelje.

Za Demokratsku stranku tri prekretnice, predstavljene godinama 1776., 1789. i 1798., predodređuju 2001. (1776.), prva Pelosijina suđenja 2021. (1789.) i druga Pelosijina suđenja 2025. (1798.).

Za Republikansku stranku tri putokaza predstavljena godinama 1776., 1789. i 1798. predodređuju 2001. (1776.), drugo Pelosijino suđenje iz 2025. (1789.) i nedjeljni zakon (1798.).

1776., 1789. i 1798. predstavljaju dvadeset i dvije godine, a dvadeset i dva simbol je sjedinjenja božanstva s čovječtvom. Ove tri granične oznake nose svjedočanstvo o „Istini“, jer predstavljaju da prva i posljednja granična oznaka prepoznaju istu istinu. Godina 1776. označava uspostavu neovisnosti, a 1798. označava uklanjanje neovisnosti. Stoga one predstavljaju prvo i posljednje slovo hebrejskog alfabeta, koji se sastoji od dvadeset i dva slova. Trinaesto slovo simbol je pobune, a zajedno ta tri slova — prvo, trinaesto i posljednje — tvore hebrejsku riječ „Istina“.

1776 predstavlja 11. rujna 2001. i označava početak vremena zapečaćivanja sto četrdeset i četiri tisuće. Ono označava početak izlivanja kasne kiše, što je razdoblje u kojemu se zmaj predaje

zvijeri za pružene usluge, jer će zmajaska stranka demokrata biti poražena od zvjerske stranke republikanaca.

Tijekom te povijesti pečaćenje istinskoga protestantskog roga izvršava se tijekom razdoblja kada Gospodin po drugi put pruža svoju ruku da sabere narod koji je označen kao prognanici Izraelovi i koji će biti podignut kao stijeg u vrijeme zakona o nedjelji.

Dana 18. srpnja 2020. pravi je protestantski rog bio raspršen, a dvadeset i dvije godine nakon 2001., u srpnju 2023., djelovanje drugoga okupljanja bilo je započeto glasom koji više u pustinji. Prvo okupljanje zbilo se 2001., kada je anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja sišao dok su se velike zgrade grada New Yorka rušile. Silazak toga anđela predstavljao je početak vremena pečaćenja, a silazak Mihaela arkandela 18. srpnja 2020. predstavljao je svršetak vremena pečaćenja. Isus, kao Alfa i Omega, uvijek prikazuje svršetak početkom, stoga proročki elementi prvoga okupljanja, koje je započelo 11. rujna 2001., predstavljaju proročke elemente koji se zbivaju u drugome okupljanju.

Postoje tri jasna prikaza drugoga sabiranja koja predstavljaju završnu povijest vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, a to su Kristova povijest, povijest poruka prvoga i drugoga anđela od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844., te također povijest trećega anđela od 22. listopada 1844. do pobune 1863. Ta tri svjedoka utvrđuju drugo sabiranje sto četrdeset i četiri tisuće od srpnja 2023. do uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona. Ako iz svake povijesti izdvojimo jedan određeni element, nalazimo dokaz o ulozi trećega jao.

Na završetku logorskog sastanka u Exeteru 17. kolovoza 1844. bila je objavljena poruka Ponoćnoga poklika. To je proglašenje predstavljalo proglašenje poruke Ponoćnoga poklika u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, jer su obje povijesti bile i jesu ispunjenje prispodobe o deset djevice. Sestra White utvrđuje da je Kristov svečani ulazak u Jeruzalem predstavljao proglašenje Ponoćnoga poklika 1844. godine. Jedini put kada je Krist ikada jahao na nekoj životinji bio je pri svojem ulasku u Jeruzalem, a životinja na kojoj je jahao bio je magarac, koji je simbol islama. U razdoblju drugoga sabiranja od 1844. do 1863., Sestra White 1848. utvrđuje da su europski narodi bili razjarivani, a razjarivanje naroda u toj povijesti bilo je ostvareno prijetnjama daljnjega ratovanja koje je islam donosio Europi. U svakoj od triju povijesti drugoga sabiranja prepoznaje se uloga islama trećega jaoa.

Vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće započelo je 11. rujna 2001. iznenadnim napadom islama trećega jaoa na suvremenu slavu zemlju Sjedinjenih Američkih Država. Dvadeset i dvije godine poslije, 7. listopada 2023., islam trećega jaoa izvršio je iznenadan napad na drevnu slavu zemlju. Prilikom uskoro nadolazećega nedjeljnoga zakona, koji je veliki potres iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, treći jao iznenada ponovno dolazi, dok još jednom izvršava iznenadan napad na suvremenu slavu zemlju.

Pobuna koju predstavlja doslovni Izrael, kao simbol onih koji su razapeli svoga Mesiju, i tri iznenadna napada islama trećega jaoa nose pečat „Istine“. Poruka koja zapečaćuje sto četrdeset i četiri tisuće i drugi put ostvaruje djelo sabiranja Božjega naroda posljednjih dana odvija se tijekom vremenskoga razdoblja kada su aktivnosti islama trećega jaoa na djelu.

Proročko razdoblje predstavljeno kao „drugo sabiranje“ jasno određuje posebna proročka razdoblja koja sačinjavaju cjelokupnu povijest „drugog sabiranja“. Kristov silazak nakon Njegova uskrsnuća označava početak Njegova djela sabiranja onih koji su bili raspršeni na križu.

Tada im Isus reče: Svi ćete se vi ove noći sablazniti zbog mene; jer je pisano: Udarit ću pastira, i ovce stada razbjeći će se. Matej 26:31.

Nakon tri dana u grobu, Krist je sišao k učenicima, započinjući četrdesetodnevno razdoblje osobne pouke, nakon kojega je uslijedilo desetodnevno razdoblje jedinstva i molitve u pripravi za izlijevanje Duha Svetoga bez mjere na Pedesetnicu.

Prvu raspravu sastavio sam, o Teofile, o svemu što je Isus počeo činiti i naučavati, do dana kad je bio uznesen, pošto je po Duhu Svetome dao zapovijedi apostolima koje je izabrao. Njima se također, nakon svoje muke, pokazao živ mnogim nepobitnim dokazima, ukazujući im se četrdeset dana i govoreći o onome što se odnosi na kraljevstvo Božje. I, budući okupljen s njima, zapovjedio im je da ne odlaze iz Jeruzalema, nego da čekaju Očevo obećanje, koje ste, reče on, čuli od mene. Jer Ivan je doista krstio vodom, ali vi ćete za ne mnogo dana biti kršteni Duhom Svetim. Kad su se dakle sastali, upitali su ga govoreći: Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme opet uspostaviti kraljevstvo Izraelu? A on im reče: Nije vaše znati vremena ni razdoblja koja je Otac postavio svojom vlasti. Nego primit ćete silu kad Duh Sveti dođe na vas; i bit ćete mi svjedoci i u Jeruzalemu, i po svoj Judeji, i Samariji, pa sve do kraja zemlje. I kad je to rekao, dok su oni gledali, bio je uzet gore; i oblak ga je primio ispred njihovih očiju.... I kad je došao dan Pedesetnice, svi su bili jednodušno na istome mjestu. I odjednom nastade šum s neba kao od silna jurećeg vjetra, i ispuni svu kuću u kojoj su sjedili. Djela 1:1–9, 2:1, 2.

Četrdeset dana, nakon kojih je slijedilo deset dana tijekom kojih su učenici trebali „čekati“ obećanje Očevo, Krist je po drugi put okupljao svoje učenike. Razdoblje čekanja u Jeruzalemu simbol je vremena zadržavanja, u skladu s vremenima zadržavanja iz Mateja dvadeset pet i Habakuka dva. Krist cijelo to razdoblje određuje kao ono koje započinje djelom Ilije, kada je Ivan krštavao, a cijelo je razdoblje završilo krštenjem Duhom Svetim na Pedesetnicu. Krštenje je simbol smrti, ukopa i uskrsnuća, stoga je srednja oznaka vremena u cijelome razdoblju bio križ, jer cijelo razdoblje nosi obilježje „Istine“.

Cijelo to razdoblje započinje Kristovim krštenjem po Ivanu, kada je Duh Sveti sišao u obliku goluba. Tada je započelo djelo okupljanja učenika koji su trebali biti temelj kršćanskoga hrama. Na kraju toga razdoblja Krist po drugi put okuplja svoje učenike, a razdoblje drugoga okupljanja ponavljanje je razdoblja prvoga okupljanja, jer Krist završetak neke stvari prikazuje njezinim početkom.

Križ je bio predodređen Kristovim krštenjem, i oba su događaja započela djelo okupljanja učenika. Oznaka puta koja prepoznaje početak i svršetak predstavlja smrt, ukop i uskrsnuće. Nakon uskrsnuća, četrdeset dana kušnje u pustinji predstavljalo je četrdeset dana pouke nakon Njegova silaska k učenicima. Onih četrdeset dana oboje predstavljaju primarnu istinu koju Isus izražava riječima: „Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih.”

U tom je vremenskom razdoblju Isus je učenicima otvorio sve ono što su proroci posvjedočili o Kristu, označivši tako to razdoblje kao otvaranje Njegove proročke Riječi.

I gle, dvojica od njih idahu istoga dana u selo zvano Emaus, koje bijaše od Jeruzalema udaljeno oko šezdeset stadija. I razgovarahu među sobom o svemu tome što se dogodilo. I dogodi se da, dok su tako razgovarali i raspravljali, sam Isus približi se i pođe s njima. Ali njihove oči bijahu zadržane te ga nisu mogli prepoznati.... Tada im reče: O bezumni i srca spora da vjerujete svemu što su proroci govorili! Nije li trebalo da Krist to pretrpi i tako uđe u svoju slavu? I počevši od Mojsija i svih proroka, protumači im u svim Pismima ono što se na njega odnosilo. I približi se selu kamo su išli, a on se učini kao da bi htio poći dalje. Ali oni ga prisiliše govoreći: Ostani s nama, jer se bliži večer i dan je već na izmaku. I uđe da ostane s njima. I dogodi se, dok je sjedio s njima za stolom, uze kruh, blagoslovi ga, razlomi i dade im. Tada im se otvoriše oči i prepoznaše ga; i on im iščeznu iz vida. Luka 24:13–16, 26–31.

Krist je ostao s učenicima koji nisu prepoznali tko je On, sve dok im nije otvorio oči te, „počevši od Mojsija i svih proroka, protumači im u svim Pismima ono što se na nj odnosilo”. Oči su im se otvorile kada im je bio dan „kruh” da jedu. Nakon četrdeset dana Krist je uzašao na nebo i „iščeznuo im iz očiju”, kao što je učinio s učenicima iz Emausa na početku četrdeset dana poučavanja. Tada su započeli deset dana pripreve za Pedeseticu, što je prasluka uskoro dolazećega nedjeljnog zakona.

Pri velikom potresu, koji je zakon o nedjelji, treći jao islama dolazi brzo, a islam je Izaijin „žestok” „istočni vjetar”, to jest Ezekielov dah koji dolazi od Ivanova četiri vjetra koja su zadržana tijekom pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće.

Kad se zapečati sto četrdeset i četiri tisuće, tada se puštaju četiri vjetra i „iznenada nastaje šum s neba kao kad navali silan vjetar, i ispuni svu kuću.” Islam trećega jao udara „iznenada” i neočekivano te proizvodi „šum s neba” koji je sedma truba, što označuje kada je tajna Božja dovršena; a tajna Božja dovršena je za sto četrdeset i četiri tisuće kada se Božanstvo (izlijevanje Duha Svetoga) trajno sjedini s čovječtvom, i Gospodin iznenada dolazi u svoj hram (kuću u kojoj su učenici bili okupljeni) te stupa u savez sa sto četrdeset i četiri tisuće.

Ovu ćemo studiju nastaviti u sljedećem članku.

„Gospodin želi da uzađemo na goru — izravnije u njegovu prisutnost. Dolazimo u krizu koja će, više nego ijedno prethodno vrijeme otkako je svijet postao, zahtijevati potpuno posvećenje svakoga tko je prizvao ime Kristovo.”

„Obnova istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Moramo imati sveto pomazanje od Boga, krštenje njegovim Duhom; jer to je jedino djelotvorno sredstvo u širenju svete istine. Duh je Božji taj koji oživljava beživotne sposobnosti duše da cijene nebeske stvari i privlači osjećaje prema Bogu i istini.”

„Naša je prednost uzeti Boga za riječ. Kad je Isus bio upravo naumio ostaviti svoje učenike, uzaći na nebo, naložio im je da nose evanđeosku poruku svim narodima, jezicima i pucima. Rekao im je da ostanu u Jeruzalemu dok se ne obuku u silu odozgor. To je bilo nužno za njihov

uspjeh. Sveto pomazanje moralo je doći na Božje sluge. Svi koji su bili potpuno priznati kao Kristovi učenici i pridruženi apostolima kao evanđelisti, sabrali su se zajedno u Jeruzalemu. Uklonili su sve razlike. Postojano su, jednostušno, ustrajavali u molitvi i prošnji, kako bi primili ispunjenje obećanja o Duhu Svetome; jer trebali su propovijedati evanđelje u očitovanju Duha i u sili Božjoj. Bilo je to vrijeme velike opasnosti za Kristove sljedbenike. Bili su kao ovce među vukovima, ipak su bili odvažne duše, jer je Krist uskrsnuo od mrtvih, objavio im se i obećao im poseban blagoslov koji će ih osposobiti da pođu propovijedati njegovo evanđelje svijetu. Očekivali su ispunjenje njegova obećanja i molili se s osobitom žarkošću.

„To je upravo put kojim trebaju ići oni koji sudjeluju u djelu naviještanja dolaska Gospodina na nebeskim oblacima; jer narod treba biti pripravljen da opstane u veliki dan Božji. Premda je Krist dao obećanje svojim učenicima da će primiti Duha Svetoga, to nije uklonilo potrebu za molitvom. Molili su još usrdnije; ustrajali su jednostušno u molitvi. Oni koji su sada uključeni u svečano djelo pripravljanja naroda za dolazak Gospodnji, također trebaju ustrajati u molitvi. Prvi su učenici bili jednostušni. Nisu imali nikakvih nagađanja, nikakve znatiželjne teorije koje bi iznosili o tome kako će doći obećani blagoslov. Bili su jedno u vjeri i duhu. Bili su složni.“

„Odložite svaku sumnju. Odbacite svoje strahove, steknite iskustvo koje je imao Pavao kada je uskliknuo: ‘S Kristom sam razapet; ipak živim; ali ne više ja, nego Krist živi u meni; a život koji sada živim u tijelu, živim po vjeri u Sina Božjega, koji me je ljubio i predao samoga sebe za mene.’ [Galaćanima 2:20.] Predajte sve Kristu i neka vaš život bude sakriven s Kristom u Bogu. Tada ćete biti sila za dobro. Jedan će tjerati tisuću, a dvojica će u bijeg natjerati deset tisuća.” Gospel Workers, 369–371.